

4.Sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Konu Özetleri

3.Ünite : Güzel Ahlak
1.Bölüm : Din Güzel Ahlaktır

İslam dininin temelini, inanç esasları ve ibadetler meydana getirir. Ancak dinimize göre insanların inanıp ibadet etmesi, iyi bir Müslüman olmak için yeterli değildir. Bunun yanı sıra müminlerin güzel ahlaklı olması da gerekmektedir. Ahlak, bir toplum içinde kişilerin benimsedikleri ve kendilerini uymakla yükümlü gördükleri davranış biçimleri ve kurallarına denir.

İnsanların güzel ahlaklı olmasında dinin çok önemli bir rolü vardır. Zaten İslamiyetin temel amaçlarından biri insanları güzel ahlaka yöneltmek, toplumda iyiliklerin yaygınlaşmasını ve kötülüklerin de en aza inmesini sağlamaktır. Bunun için dinimiz bizlerden güzel ahlaklı olmamızı ister. Bizlere bu doğrultuda tavsiyelerde bulunur, yapmamız ve kaçınmamız gereken davranışları bildirir. Eğer insan, dinimizin emir ve yasaklarına uyarsa iyiliklere yönelir ve kötülüklerden kaçınır. Böylece güzel ahlaklı bir birey olur. Hz. Ali (r.a.)* bir sözünde, "Davranışların en üstünü, dinî kurallara uygun olanlardır."1 demiştir. Böylece o, din ile ahlak arasındaki yakın ilişkiye dikkat çekmiştir.

Güzel ahlaklı insanların oluşturduğu toplumda bireyler hem Allah'a (c.c.) hem de birbirlerine karşı görevlerini yerine getirirler. Birbirlerine karşı sevgi, saygı ve anlayışla yaklaşır. Güzel ahlak sahibi kişiler adalete önem verir, insan hak ve hürriyetlerine saygı gösterirler. Böyle kimseler doğruluğu ve dürüstlüğü ilke edinir; fakirleri, yetimleri, kimsesizleri koruyup gözetmeye önem verirler. Dolayısıyla güzel ahlak sahibi kimselerin oluşturduğu toplumda barış, huzur, güven, mutluluk, yardımlaşma ve dayanışma vardır.

Kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'de, güzel ahlak ilkelerini konu alan, insanlara güzel ahlaklı olmayı öğütleyen birçok ayet yer almaktadır. Bunlardan birinde Yüce Allah (c.c.) şöyle buyurmaktadır: "Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşla, yolcuya, elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz, Allah kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez."

İslam ahlakının kaynağı, Kur'an-ı Kerim ve Peygamberimizin (s.a.v.) örnek davranışlarıdır. Nitekim Kur'an'da çok sayıda ahlaki ilke yer alır. Ayrıca kutsal kitabımızda, "Ve sen elbette yüce bir ahlak üzeresin."2 buyrulur. Peygamberimizin (s.a.v.) güzel ahlaklı bir insan olduğu belirtilir. Başka bir ayette de "Andolsun, Allah'ın Resulünde sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır."3 buyrulur. Böylece Müslümanların Hz. Muhammed'i (s.a.v.) örnek alması gerektiği vurgulanır.

Hz. Muhammed (s.a.v.), Müslümanlara güzel ahlaklı olmayı öğütlemiş, söz ve davranışlarıyla da bizlere en güzel örnek olmuştur. Peygamberimiz (s.a.v.), bütün ahlaki güzelliği kendisinde toplamıştır. O; iyi bir baba, iyi bir eş, iyi bir komşu, iyi bir akraba, iyi bir evlat, iyi bir dost, iyi bir devlet adamı, kısacası mükemmel bir insandı. Dürüst, güvenilir, vefalı, anlayışlı, temiz ve çalışkandı. Bir hadisinde, "Müminlerin iman bakımından en mükemmeli, ahlakı en güzel olandır."4 buyurmuştur. Başka bir hadisinde de insanların cennete girmelerine sebep olacak şeyin ne olduğunu soranlara, "Allah'tan sakınmak ve güzel ahlak sahibi olmaktır." cevabını vermiştir. Böylece dinimizin güzel ahlaka verdiği öneme

dikkat çekmiştir. Öyleyse bizler, Peygamberimizi (s.a.v.) örnek alalım. Onun gibi güzel ahlaklı bir insan olmak için çaba harcayalım.

İslamiyetin temel amaçlarından biri, toplumda iyiliklerin ve güzelliklerin hâkim olmasını, kötülüklerin de ortadan kaldırılmasını sağlamaktır. Bundan dolayıdır ki dinimiz, insanları iyi ve güzel davranışlara yönlendirir, kötülüklerden de sakındırır. İslamiyette Allah'ın (c.c.) rızası gözetilerek yapılan, kişiye ve topluma faydalı olan her türlü güzel davranış, salih amel olarak nitelendirilir. Kur'an-ı Kerim'de yer alan birçok ayette, iman ve salih amel kavramları bir arada zikredilir. Böylece inanan kişilerin güzel davranışlarda bulunması, salih ameller işlemesi gerektiği vurgulanır. Bu konuyla ilgili bir ayette, "İman edip salih ameller işleyen ve Rablerine gönülden bağlananlara gelince, işte onlar cennetliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır."1 buyrulur. Başka bir ayette de "İman edip salih ameller işleyenler var ya; işte onlar yaratılmışların en hayırlısıdır."2 buyrularak inanan ve salih amel işleyen kişiler övülür.

Peygamberimiz (s.a.v.), her konuda olduğu gibi güzel davranışlar konusunda da bizim için en güzel örnektir. Kur'an'da, "(Resulüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın..." buyrularak Sevgili Peygamberimizi (s.a.v.) örnek almamız, onun yolundan gitmemiz istenir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) üstün bir ahlaka sahipti ve her zaman iyiliklere yönelirdi. Dürüst davranır, verdiği sözü yerine getirir, emanetleri korurdu. Bu yüzden Mekkeliler ona, henüz peygamberlik verilmeden önce "Muhammedü'l-Emin" demişlerdi.

Hz. Muhammed (s.a.v.) daima güler yüzlü ve nazikti. Yumuşak huylu bir insan olan Hz. Peygamber (s.a.v.), çevresindekilere her zaman anlayışla yaklaşırdı. Muhtaç durumda olanlara yardım eder, kimsesizleri gözetir, yetim ve öksüzlere sahip çıkardı. Peygamber Efendimiz (s.a.v.); misafirlerine ikramda bulunur, komşularına iyi davranır, akrabalarını ziyaret ederdi. Hiç kimseye zarar vermez, insanların haklarına saygı gösterirdi. Bizler de onu örnek alalım. Peygamberimiz (s.a.v.) gibi güzel ahlaklı bir insan olmak için çalışalım.

4.Sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Konu Özetleri

3.Ünite : Güzel Ahlak

2.Bölüm : İnsani İlişkilerin Temeli: Sevgi ve Saygı

İnsan, maddi ve manevi yönü olan bir varlıktır. Bu sebeple de onun hem maddi hem de manevi ihtiyaçları vardır. Yemek, içmek, giyinmek, barınmak vb. şeyler insanın maddi ihtiyaçlarındandır. Yalnızca maddi ihtiyaçlarını karşılamak, onun mutlu olması için yeterli değildir. Bunun yanı sıra insanın manevi ihtiyaçlarının da karşılanması gerekir. İnanmak, ibadet etmek, yüce bir varlığa sığınmak, bağlanmak, güvenmek vb. de insanın manevi ihtiyaçlarındandır. Manevi ihtiyaçların en önemlilerinden biri de sevgi ve saygıdır. İnsanın mutlu olabilmek için sevmeye, sevilmeye, saygı görmeye ihtiyacı vardır. Sevmeyen, başkaları tarafından sevilmeyen ve saygı duyulmayan insan ne kadar varlıklı ve sağlıklı olursa olsun mutsuz, huzursuz olur.

Sevgi, insanı bir şeye veya bir kimseye karşı yakın ilgi ve bağlılık göstermeye yönelten duygudur. Bu duygu, insanları birbirine bağlar. Sevginin olduğu yerde yüzler güler, üzüntüler neşeye dönüşür, acılar çabuk unutulur, sıkıntılar kolayca halledilir, kalpler kaynaşır.

Allah (c.c.), insanı en güzel şekilde yaratmış ve ona değer vermiştir. Bu durum bir ayette şöyle açıklanır: "Andolsun, biz insanoğlunu şerefli kıldık. Onları karada ve denizde taşıdık. Kendilerini en güzel ve temiz şeylerden rızıklandırdık ve onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık."1 Bizler de Allah'ın (c.c.) sevdiği, üstün kıldığı insanlara değer vermeli, onlara saygı duymalıyız. İnsanlara olan sevgi ve saygımızı, söz ve davranışlarımızla göstermeliyiz. Allah'ın (c.c.) yarattığı her insanı değerli bir varlık olarak görmeli, kimseyi küçümsememeliyiz. İnsanların kişiliklerine, düşüncelerine, yaşam biçimlerine saygılı olmalıyız. İnsanların birbirinden farklı olmasını zenginlik ve çeşitlilik olarak görmeliyiz. Biz insanlara saygı duyarsak onların da bize saygıyla yaklaşacağını bilmeliyiz.

Sevgi, sevgiyi doğurur. Sevmek, öyle yüce bir duygudur ki başkalarına da yansır. Dolayısıyla insanlara sevgiyle yaklaşanlar, onlardan da sevgi görürler. Aynı şekilde çocukların sevmeyi öğrenebilmesi için sevilmeye ihtiyacı vardır. Sevgiyi yeterince tadamayan, ailesi ve çevresi tarafından yeterli sevgi gösterilmeyen çocukların, ileriki yaşlarında insanlara sevgiyle yaklaşamadıkları bilinen bir gerçektir.

İslam dini sevgiye büyük önem verir. Dinimize göre sevgi, Allah'ın (c.c.) büyük bir nimetidir ve aynı zamanda onun varlığının delillerindendir. Bu konuda Kur'an-ı Kerim'de yer alan bir ayette şöyle buyrulur: "Kaynaşmanız için size kendi (cinsi)nizden eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet peyda etmesi de onun (varlığının) delillerindendir. Doğrusu bunda, iyi düşünen bir kavim için ibretler vardır.

Sevgi ve saygı duygusu ailede, okulda, sokakta insanların birbirleriyle kaynaşmasına katkı sağlar. Aralarındaki iyi ilişkileri geliştirir. Sevgi ve saygının olduğu toplumda insanlar birbirlerine iyi davranmaya çalışır, birbirlerini kırmamaya özen gösterirler. Hiç kimse, bir başkasının hakkını yemez. İnsanlar birbirlerine anlayışla yaklaşırlar. Birbirlerinin ayıp ve kusurlarını örter, hatalarını bağışlarlar. Bütün bunlar da toplumda barışı, kardeşliği ve

kaynaşmayı sağlar. Böylece toplum birlik ve beraberlik içinde, güçlü bir şekilde varlığını sürdürür.

Anne ve Babayla İlişkiler

Sevgi ve saygı göstermemiz gereken kişilerin başında anne ve babamız gelir. Anne ve babamız bizi çok severler. Bizim için her türlü fedakârlığı yaparlar. Bizi en iyi şekilde yetiştirmek için çaba harcarlar. Onlar bizi her türlü kötülükten, başımıza gelebilecek tehlikelerden, karşılaşılabileceğimiz olumsuzluklardan korumak için çalışırlar. İyi bir eğitim almamız, meslek sahibi olmamız için gayret gösterirler. Bütün bunları da bizi sevdikleri için yaparlar. Yaptıklarına karşılık bizden hiçbir şey beklemezler. Anne ve babamıza göstereceğimiz sevgi ve saygı, onlar için en büyük mutluluk kaynağıdır. Bu sebeple bizler, anne ve babamızı sevmeli ve onları saymalıyız. Onlara olan sevgimizi, saygımızı söz ve davranışlarımızla göstermeliyiz. Anne ve babamızın sözünü dinlemeli, öğütlerine uymalıyız. Annemize ve babamıza karşı güler yüzlü olmalı, onlara güzel sözler söylemeliyiz.

Dinimiz, anne ve baba hakkına çok önem verir. Anne ve babamıza saygılı olmamızı, onlara iyi davranmamızı emreder. Örneğin Rabbimiz (c.c.) bir ayette şöyle buyurur: "İnsana da anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi onu her gün biraz daha güçsüz düşerek karnında taşımıştır. Onun süttten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte onun için) insana şöyle emrettik: Bana ve anne babana şükret. Dönüş banadır." Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) de bir hadisinde, "Allah'ın rızası anne babanın rızasındadır. Allah'ın gazabı da anne babanın gazabındadır." Buyurarak anne ve babamızı üzmememiz gerektiğini hatırlatmıştır.

Kardeşlerle İlişkiler

Kardeşlerimiz bizim en yakınlarımızdır. Onlarla aynı anne ve babadan dünyaya gelmiş, aynı evde doğmuş ve büyümüşüzdür. Onlarla odamızı, soframızı, eşyalarımızı, giysilerimizi paylaşmışızdır. Beraber üzülmüş, beraber sevinmişizdir. Kardeşlerimizle biz, aynı vücudun parçaları gibiyiz. Bütün bu sebeplerle kardeşlerimizi kendimize çok yakın hissederiz. Duygularımızı, düşüncelerimizi, sırlarımızı onlara rahatlıkla anlatırız. Bir sıkıntımız olduğunda ilk olarak onlarla paylaşıyoruz. Zor duruma düştüğümüzde, yardıma ihtiyaç duyduğumuzda, fikir danışmak istediğimizde öncelikle kardeşlerimize başvururuz. Sevinçli bir olay yaşadığımızda da bunu kardeşimizle paylaşıyoruz.

Ailede huzur ve mutluluğun sağlanması için kardeşlerin birbiriyle iyi ilişkiler içinde olması gerekir. Kardeşler arasındaki ilişkiler, öncelikle sevgi ve saygı temeline dayanmalıdır. Bunun gereği olarak da kardeşler birbirini sevmeli ve saymalıdır. Birbirlerine şefkat ve merhametle yaklaşmalıdır. Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadisinde, "Büyüklerine saygı göstermeyen ve küçüklerine merhamet etmeyen bizden değildir." buyurarak bu konuda bizleri uyarmıştır. Başka bir hadisinde de bir sahabiye şu tavsiyede bulunmuştur: "... Annene, babana, kız ve erkek kardeşlerine yardım et, sonra yakınlık durumuna göre iyilik yapmaya devam et.

Akrabalarla İlişkiler

Aile fertlerimizden sonra bize en yakın olan kişiler akrabalarımızdır. Onlarla iyi ilişkiler içinde olmak, dinimizin emridir. Rabbimiz (c.c.), bizleri akrabalarımıza iyi davranmaya yönlendirir. Örneğin bir ayette şöyle buyurur: "Şüphesiz Allah; adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla yardım etmeyi emreder. Hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor."

Akrabalarımızla ilişkilerimizde sevgi ve saygıya önem vermeliyiz. Onlara olan sevgimizi, saygımızı söz ve davranışlarımızla ifade etmeliyiz. Akrabalarımızı zaman zaman ziyaret etmeli, onların hâl ve hatırlarını sormalıyız. Zor durumda olan yakınlarımıza yardım etmeliyiz. İyi ve kötü günlerinde, sevinçli ve sıkıntılı zamanlarında akrabalarımızı yalnız bırakmamalıyız. Akrabalarımıza iyilik etmeli, onlara ikramda bulunmalıyız. Akrabalık bağlarını zayıflatacak, yakınlarımızla ilişkilerimizi bozacak tutum ve davranışlardan kaçınmalıyız. Allah (c.c.), bizi bu konuda şöyle uyarır: "Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabb'inize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir." Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) de "Akraba ile ilişkisini kesen cennete giremez." Buyurarak bizi uyarmıştır.

Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Kim rızkının bollaşmasını ve ömrünün uzamasını arzu ederse akraba ilişkilerini sürdürsün!"

Komşularla İlişkiler

Günlük hayatta en sık iletişimde bulunduğumuz kişilerden biri de komşularımızdır. Komşularımızla aynı apartmanı, aynı sokağı, aynı mahalleyi paylaşıyoruz. Onlarla gün içinde sık sık karşılaşırız. Bir ihtiyacımız, bir sıkıntımız olduğunda ilk onların kapısını çalarız. Bize bu kadar yakın olan komşularımızla iyi geçinmek hem dinî hem de insani bir görevdir. Bu sebeple komşularımızla ilişkilerimizde sevgi ve saygıya önem vermeliyiz. Onları sevmeli ve saymalıyız. Komşularımıza zaman zaman ikramda bulunmalıyız. Komşularımızı gördüğümüzde onlarla güler yüzle selamlaşmalıyız. Onların hâl ve hatırlarını sormalıyız. Düğün, nişan, sünnet, cenaze, hastalık gibi zamanlarında komşularımızı yalnız bırakmamalıyız. Komşularımızın görüş ve düşüncelerine saygı duymalıyız. Onları rahatsız edecek söz ve davranışlardan kaçınmalıyız.

Yüce dinimiz İslam, komşu haklarına çok önem verir. Komşulara iyilik edilmesini, onlara ikramda bulunulmasını ister. Allah (c.c.), Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur: "Allah'a ibadet edin ve ona hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşla, yolcuya, elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz, Allah kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez." Peygamberimiz de hadislerinde komşu hakkının önemi üzerinde sık sık durmuştur.

Örneğin bir hadisinde şöyle buyurmuştur: "Allah'a ve ahiret gününe inanan, misafirine ikramda bulunsun. Allah'a ve ahiret gününe inanan, komşusuna eziyet etmesin. Allah'a ve ahiret gününe inanan ya hayır söylesin ya da sussun.

Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Komşusu şerrinden (kötülüğünden) emin olmayan kimse, cennete giremez."

Arkadaşlarla İlişkiler

Toplumsal ilişkilerde arkadaşlık önemli bir yer tutmaktadır. Arkadaşlarımızla aynı sınıfı, okulu, sokağı, mahalleyi, çevreyi paylaşıyoruz. Onlarla duygularımızı, düşüncelerimizi, sıkıntı ve sorunlarımızı da paylaşıyoruz. Arkadaşlarımızla oyunlar oynar, birlikte güzel zaman geçiririz. Arkadaşlarımızın yanında kendimizi rahat ve iyi hissederiz. Onların varlığı sayesinde kendimizi yalnız hissetmeyiz. Bütün bu sebeplerle arkadaşlık ilişkilerimizde özenli olmalıyız.

Arkadaşlarımıza olan sevgimizi ve saygımızı, sözlerimizle ve davranışlarımızla ortaya koymalıyız. Peygamber Efendimiz (s.a.v.), "Mümin cana yakındır. (İnsanlarla) yakınlık kurmayan ve kendisiyle dostluk kurulamayan kimsede hayır yoktur." buyurmuştur. Bu hadis insanlarla dostça geçinmenin, onlarla iyi ilişkiler kurmanın önemini anlatmaktadır.

Arkadaşlarımızla zaman zaman hediyeleşmeliyiz. Sevinçli ve üzüntülü zamanlarında arkadaşlarımızın yanında olmalıyız. Onlara güzel sözler söylemeliyiz. Arkadaşlarımızı üzecek, kıracak söz ve davranışlardan kaçınmalıyız. Yiyeceklerimizi, eşyalarımızı arkadaşlarımızla paylaşmalıyız. Onlarla yardımlaşma ve dayanışma içinde olmaya önem vermeliyiz.

Dinimizde arkadaşlık ilişkilerine önem verilir. Kur'an-ı Kerim'de, "...Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaş... iyi davranın..." buyrulur. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de arkadaşlara iyi davranmanın önemini bir hadisinde şöyle ifade etmiştir: "Allah katında arkadaşların en hayırlısı, arkadaşına karşı hayırlı davranandır. Allah katında komşuların en hayırlısı ise komşusuna karşı hayırlı davranandır."

Öğretmenlerle İlişkiler

Öğretmenlik, kutsal ve saygın bir meslektir. Çünkü öğretmenler; çocukların yetiştirilmesinde, onların güzel davranışlar kazanmasında ve hayata hazırlanmasında önemli rol oynarlar. Öğretmenler yeni nesillere vatan ve millet sevgisini, dinî ve ahlaki ilkeleri, millî ve manevî değerleri tanıtmak ve benimsetmek için büyük bir özveriyle çalışırlar. Anne ve baba başta olmak üzere büyüklere saygının, küçüklere sevgi ve merhametin, hayvanlara iyi davranmanın, çevreyi korumanın gerekliliğini kavratırlar. Bütün bu ve benzeri çabaları, fedakârlıkları sebebiyle öğretmenler, sevgiyi ve saygıyı fazlasıyla hak etmektedirler. Bizler bunun bilincinde olmalıyız. Öğretmenlerimizi sevmeli ve onları saymalıyız. Onları sevdiğimizi söz ve davranışlarımızla göstermeliyiz. Öğretmenlerimizi üzmemeli, onların anlattıklarını dikkatle dinlemeli, verdikleri öğütlere uymalıyız. Öğretmenlerimizle karşılaştığımızda onlarla selamlaşmalıyız. Onların hâl ve hatırını sormalıyız. Öğretmenlerimizi sadece okul zamanı değil her zaman hatırlamalıyız. Öğretmenlik, aynı zamanda peygamberlerin de özelliklerinden ve görevlerinden biridir. Çünkü peygamberler toplumu eğitmek, aydınlatmak için çalışmışlardır. İnsanlara iyiyi, doğruyu ve güzeli öğretmek için çaba harcamışlardır. Peygamberimiz (s.a.v.), "Muhakkak ki ben muallim (öğretici) olarak gönderildim." buyurmuştur.

4.Sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Konu Özetleri

3.Ünite : Güzel Ahlak

3.Bölüm : Bir Sure Tanıyorum: Fatiha Suresi ve Anlamı

Fâtiha, kelime olarak "açılış, başlama, başlangıç" gibi anlamlara gelir. Kur'an-ı Kerim'in ilk suresi olan Fâtiha suresi, yedi ayetten oluşur. Bütün namazların her rekâtında, ayaktaiken bu sure okunur.

Fâtiha suresinde, bütün övgülerin Allah (c.c.) için olduğu vurgulanır. Allah'ın (c.c.), yarattıklarına karşı esirgeyici ve bağışlayıcı olduğu, onları koruduğu, yarattığı varlıklara nimetler ve rızıklar verdiği belirtilir. Kulluk ve ibadetin yalnızca Allah'a (c.c.) yapılması gerektiği ifade edilir. Doğru yola ulaşmak, yanlış inançlardan uzak kalmak için Allah'ın (c.c.) yardımının dilenmesi gerektiği hatırlatılır.

FÂTİHA SURESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٢
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ٣
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٤
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ٥
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ٦

Okunuşu

1. Bismillâh irrahmân irrahîm
2. Elhamdû lillâhi Rabbil âlemîn.
3. Errahmân irrahîm.
4. Mâlikî yevmiddîn.
5. İyyâke na'bûdü ve iyyâke nestâîn.
6. İhdinassırâtal müstakîm.
7. Sırâtallezîne en'amte aleyhim ğayril mağdûbi aleyhim veled-dâllîn.
Âmin.

Anlamı

1. Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla (başlarım).
2. Hamt (övme ve övülme), âlemlerin Rabb'i Allah'a mahsustur.
3. O, Rahman'dır ve Rahîm'dir.
4. Ceza gününün malikidir.
5. (Rabb'imiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız.
6. Bizi doğru yola ilet.
7. Kendilerine lütuf ve ikramda bulunan kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil! (Âmin.)*